

ВАРНАСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всеки петък

Абонаментъ: За година 55 лв. За 6 месеца 30 лв.	Всичко, що се отнеса до вестника, да се изпраща до кметството — Варна	Обявления: Официални по 2 лв. на кв. сант търговски по споразумение.
Брой 1 лв.	Редакцията: Общинското управление, секретарията.	Брой 1 лв.

Нови хоризонти

Въ общинските бюджети обикновено най-характерен и главен източник на средства сѣ публично-правните приходи: налозите и беритиѣ. Тѣ иматъ по настоящемъ централно мѣсто въ приходната частъ на всеки бюджетъ. Статистическите данни, колкото и има по въпроса, даватъ най-категорични доказателства. Рѣдко ще се намери община, чийто бюджетъ да се питае главно отъ частно-правни приходи. Особено напоследѣкъ, съ силното спадане на наемитѣ: за непокрититѣ полски имоти, намалени съ нѣколко закона подъ редъ, а за покрититѣ—вследствие условията на живота, тѣзи родъ приходи намаляха до минимумъ и цѣлия разходенъ бюджетъ остава да тежи върху приходитѣ отъ данъчно естество.

А известно е, че особено въ времена на криза, като настоящата, колко тежко се издържа такъвъ бюджетъ и колко необикновено е да не свърши съ дефицитъ. Това породило стремлението у всички добре осветлени по тѣзи въпроси, да търсятъ начини и средства за излизане отъ това лошо положение, чрезъ засилване стопанската дейность на общинитѣ, т. е. чрезъ създаване източници на частно-правни приходи.

Това направление въ общинската финансова политика има вече доста привърженици и си пробива бързо и сигуренъ пътъ. То вече ръководи много общински правници въ желанието имъ да облекчатъ положението на бюджета. Виждаме едно следъ друго общинитѣ да образуватъ стопански предприятия, които освенъ своята прѣка близка задача: да подобрятъ и развиятъ дадена служба, иматъ и по-далечна—да я направятъ приходоносна. Такъвъ примеръ имаме съ Габровската община, която отдели своя покритъ пазаръ, отъ който получава вече юлѣми и сигурни доходи. Отъ такова естество е и нашето общинско курортно стопанство съ банитѣ, казиното, бюфетитѣ и пр. Има и други много примери, но не е нужно тѣхното изтъкване, защото пътя на стопанскитѣ предприятия е ясно трасиранъ и отъ закона и отъ общинитѣ, които ги създаватъ.

Така се очертава вече въ нови хоризонти структурата на общинския бюджетъ: главната тежестъ на разходния бюджетъ да се понесе отъ частно-правните приходи, които сѣ по-сигурни и по-лесно свбиратели. Това е контурата на общинските бюджети въ близко бъдеще, което ние съ желание и въра очакваме.

Л. Б.

Анастасъ Петровъ
(общ. съветникъ)

Стопанско-социалната общинска политика

III. Комисарството и прехраната

Подъ редъ години общината експлоатира зеленчуковитѣ градини, гората и една голѣма частъ отъ общинскитѣ ниви чрезъ комисарството.

Комисарството обработва около 700 декара зеленчукови градини, надъ 200 декара ниви и всѣка градина сега по нѣколко хиляди декара отъ общинската гора и отъ всичката тази работа презъ 1929 година се получава печалба 856,496 лева, презъ 1930 год. печалбата намалява на 576,118 лева и презъ 1931 година Комисарството показва загуба отъ 12,709 лева. Нека не се забравя, че въ смѣткитѣ не се отбелязва никаква цифра за наемъ на земята. Това положение за въ бъдаще не може да продължава. Да съществува понататкъ комисарството е безцелно и вредно за интереситѣ на общината. Зеленчуковитѣ градини, първоначално се създадоха да се произвежда зеленчукъ и зимнина съ което ще се обслужва на гражданството, или най-малко чрезъ тѣхното производство да се урегулирва цената на пазаря. Независимо отъ това, на благотворителнитѣ заведения и беднитѣ да се дава безплатно зеленчукъ за презъ зимата.

Първоначално при създаване на тѣзи градини се изхарчиха надъ единъ милионъ лева. Отъ досегашното обработване на градинитѣ оказа се, че поради климатическитѣ условия на Варна — Студена пролѣтъ и късно лѣто не може о време да се произведе зеленчукъ и се продава на конкурентни цени. Напротивъ, отъ нашитѣ градини се получава производство тогава, когато зарзавата на пазаря е поевтинялъ и не може да оказва влияние върху ценитѣ.

Относно втората целъ на градинитѣ: да се дава безплатно зеленчукъ на благотворителнитѣ заведения и на беднитѣ граждани това може да се постигне ако общината даде на исполица или кооперативевъ начинъ експлоатацията на зеленч. градини — тогава сигурно не ще има загуба отъ тия градини и пакъ ще си постигне гонимата целъ — безплатно раздаване зеленчукъ на беднитѣ. Ето защо зеленчуковитѣ градини, както до сега се експлоатиратъ и всѣка година да даватъ загуба това за напредъ не бива и не може да се позволява.

Ако прегледаме смѣткитѣ на Комисарството ще забележимъ, че частъ отъ доходитѣ получавани

отъ експлоатацията на гората сж служили да покриватъ и загубитѣ отъ градинитѣ. Чистия доходъ отъ гората, ако не плащаме загубата отъ градинитѣ, и следъ като раздаваме на беднитѣ безплатно дърва и кюмюръ, ще бжде надъ милионъ — милионъ и половина лева ежегодно. За този цененъ и доходенъ имотъ малко грижи сж положени, когато гората изисква по-голѣмо внимание отъ страна на общината.

Грижитѣ на общината трѣбва да се изразятъ въ следното: гората да се приведе въ известностъ, като точно и безпорно се опредѣлятъ границитѣ ѝ; 2) да се запази отъ разграбване отъ околнитѣ селища; 3) ежегодно да се почиства, като за служаци се поставятъ подходящи лица, които да разбиратъ отъ кастрейжъ и оггледване на дърветата; 4) Горскитѣ стражари подъ единъ здравъ контролъ трѣбва по цѣли дни да работятъ въ гората (кастрене, почистване на дърветата, залесяване на празнитѣ мѣста и др.; 5) празнитѣ мѣста — ниви, около 1351 декара; трѣбва своевременно да се залесятъ. Тѣзи празни мѣста въсредъ гората сж като келя на човѣшката глава.

Трѣбва да се изпълнятъ съ засадени нови дръвчета; 6) Мочорливитѣ мѣста трѣбва да се засеятъ съ тревн-фуражъ за общинскитѣ коне, волове и пр.

По този начинъ всѣкоя късъ земя ще бжде използвана и ще се направи голѣма икономия отъ стойността на фуража, който сега се изразходва за конетѣ на пожарната команда и пр. 7) Лѣсничея и неговитѣ помощници трѣбва да сж хора дейни, честни и трудолюбиви. Да разбиратъ отъ работата си и всѣкога да помнятъ, че имъ е поверено едно голѣмо общинско богатство, което отъ тѣхното разбиране и трудъ ще развиятъ или занемарятъ както е било до сега.

IV. Грижа за беднитѣ и безработнитѣ

Въ много общини въ България има общински приюти за старци, недѣгави, просеци и пр. където се приютяватъ самотнитѣ и изоставени отъ живота човѣци. Просията е еднакво унищителна и за този, който проси, и за този, който дава. Ето защо общинитѣ, окръжнитѣ съвети и държавата трѣбва да се грижатъ за тѣзи не-

щастници.

Независимо отъ това, и частната инициатива изразена чрезъ отдѣлни лица или дружества, е направила доста много въ това отношение и трѣбва да се насърчава.

Въ Варна има нѣколко дружества, които заслужаватъ внимание и подкрепа отъ отдѣлни лица и общината.

Въ тази-годишния общински бюджетъ е предвидено за старци, неджгави и бедни и пр. следнитѣ пера:

1) Помощъ на сиропиталище „Надежда“ 20,000 лева.

2) На дружество „Милосърдие“ 20,000 лв.

3) На приюта „Митрополитъ Симеонъ“ 20,000 лв.

4) Помощъ на безплатни училищни трапезарии 200,000 лв.

5) На лѣтни колонии на а) основнитѣ училища 50,000 лв. б) гимназитѣ 10,000 лв.

6) Помощъ на женското дружество „Майма“ за бедни ученички 10,000 лв.

7) На общински диспансеръ 10,000 лв.

Предвидено е още за Червенъ кръстъ, за беднитѣ въ търговската академия и пр.

Независимо отъ горнитѣ пера, въ бюджета сж предвидени още помощи за беднитѣ:

а) въ пари 250,000 лв.

б) въ натура 200,000 лв.

в) за лѣкарства 150,000 лв.

Това не е достатъчно. Трѣбва благотворителността — въ бюджета по това има цѣла глава — да се организира. За тази целъ другаде се полагатъ особенни грижи и общинитѣ предвиждатъ значителни суми въ бюджетитѣ си.

Азъ искамъ да обърна внимание на друго нѣщо. Нѣма съмнение, че само съ благотворителността не се премахва самото зло. Тукъ вече трѣбватъ по-целесъобразни сръдства, а именно: създаване условия за прилагане на труда, повдигане на производителността, усъвършенстване и модернизирание на старитѣ производствени способности и пр. и пр.

Въ тая насока Варненската община може да направи нѣщо. Варна може да се развие като индустриаленъ центъръ, може да се развие като курортенъ центъръ и най-сетне може да се развива и като лозарски центъръ. За последното ние имаме специаленъ лозовъ разсадникъ, заведенъ отъ подготвени лица. Да се повдигне овощарството и лозарството, а покрай тѣхъ и пчеларството, бубарството и пр. трѣбва ежегодно да се откриватъ курсове за тази целъ. Нещо повече, на беднитѣ, които иматъ парче земя трѣбва да имъ се отпуснатъ отъ лозовия разсадникъ на ниска цена и на почекъ лозови прѣчки — за да

се сдобиятъ съ свое лозе, което да си обработватъ.

Общината трѣбва да подпомага всѣка инициатива, която има за целъ да повдига, да развива и усъвършенствува занаятитѣ и пр.

Помощитѣ на беднитѣ да се раздаватъ по малко въ пари, а повече въ натура. Помощитѣ раздавани въ натура — постигатъ целта си. Есенно време общината чрезъ своитѣ градини и складове — постепенно да раздава зеленчукъ, дърва и кюмюръ на беднитѣ.

Азъ отивамъ и по-нататъкъ. За беднитѣ може да се устроятъ и общински кухни, чрезъ които да се получава здрава и много ефтина храна. Въ Германия такива кухни сж биле първоначално създадени само за беднитѣ, но отъ послѣ тѣхната служба се разширила и населението почнало да получава чрезъ тѣхъ ефтина храна. Въ България въ нѣкои общини, напримѣръ софийската има такива кухни и много добре обслужватъ беднитѣ. Въ Варна миналата есенъ се устрои кухня на пристанищнитѣ работници и дава добра, чиста и необилна храна на всѣки работникъ срещу 12—15 лв. дневно. Този въпросъ заслужава внимание и проучване.

Въпросътъ за безработнитѣ граждани е сериозенъ. Безработицата е едно социално явление, чието разрешение лежи въ грижитѣ на държавата и общината.

Въ другитѣ страни на този въпросъ се гледа съ сериозностъ и загриженостъ, а у насъ на работническитѣ семейства, които сж въ безработица, гледатъ съ страшна и пресъгъпна апатия. Общината най-малкото трѣбва да образува комитетъ или бюро за подпомагане на безработнитѣ. Това бюро ще проучва стопанското положение на града, ще знае колко работници има и кои отъ тѣхъ сж безъ работа, какъ може да се създаде работа на безработнитѣ, да се събиратъ помощи и заедно съ средствата отъ общинския бюджетъ да се подпомагатъ нуждающитѣ се. Общината за презъ зимата трѣбва да се замисли и вземе сериозни мѣрки за безработнитѣ, като предвиди и една по-голяма сума въ бюджета. Безработнитѣ въ Варна, регистрирани въ инспекцията на труда на 9 септември т. г. възлизатъ на 1150 чело-вѣка. Разпредѣлени по браншове сж: 115 чело-вѣка — текстилна индустрия; 351 — общи работници; 110 — търговия; 84 — преносна служба; 7 — строителни работници; 19 — тютюневи работници; 30 — работници облекло; 57 — хранителни и питейни; 200 — работници отъ металната индустрия; 5 — графическа служба и 121 — работника дърводѣлци. Ако въ началото на есенята има толкова безработни, то презъ зимата числото имъ ще бжде много по-голямо. Ето защо общината трѣбва между другото да създаде работа и за безработ-

нитѣ. Презъ изтеклата зима голѣмъ брой човѣци намѣриха работа покрай пристанището. Отъ 360 пристанищни работници числото имъ — поради голѣмия износъ—се покачи надъ хиляда. Обаче, тази година — поради слабата реколта — не ще има такава голѣма нужда отъ работници. Общината презъ зимата трѣбва да създаде работа и то предимно по благоустройството на града. Примѣръ: сега има приготвено 6—7000 метра бордюри. Презъ хубавихъ зимни дни да се поставятъ по улицитѣ. Следъ поставяне бордюритѣ да се оформи землената работа. Поставката на бордюритѣ като почне отъ началото на една улица, трѣбва да свършва до края на сжщата улица. По този начинъ като почва отъ морето или центъра на града, ще свършва чакъ до крайнитѣ къщи на новитѣ квартали. Това трѣбва да става по планъ, но не и случайно. Примѣръ: почвашъ ул. „Миладиновска“ или „Нишка“ отъ морето и ще продължишъ до нейния край. Следъ свършване на една улица, почвашъ по сжщия начинъ друга улица. По този начинъ ще благоустроишъ улицитѣ и въ крайнитѣ квартали едновременно съ тия на центъра, а не както сега, да се уреждатъ и шосиратъ само улицитѣ въ центъра на града или покрай морето. Сжщо трѣбва да се почнатъ и нѣкои отъ общинскитѣ предприятия (постройка на училища и др.)

За онези общински предприятия, които се

отдаватъ на предприемачъ, общинския съветъ трѣбва да постави въ поемнитѣ условия клауза за минималната заплата и максималното работно време, съобразно вида на предприятието и мѣстнитѣ условия. Сжщо въ тѣзи условия трѣбва да сж опоменати и отговорноститѣ на предприемача въ случай на злополука.

Накрай нека се знае, че и чрезъ бюджета на общината, освобождаватъ цѣли бедни квартали и улици безъ да плащатъ такси за каналъ, сметъ, вода и пр. Примѣръ:

Канализация (§ 7 на прихода, тарифа 10). Имотитѣ лежащи на неканализирани улици се освобождаватъ отъ такси.

Вода (§ 6 на прихода, тарифа № 9). Освобождаватъ се бедни I категория въ квартали неводоснабдени.

Сметъ (§ 29 отъ прихода). Беднитѣ отъ I категория въ I, II и III зона се освобождаватъ. Освобождаватъ се още: Сесъ-севместъ, Максуда, Дамянова махала, Трошева махала, Кокарджа.

Медицински прегледъ (§ 9 пунктъ 1 и 3 отъ прихода), беднитѣ се ползватъ отъ безплатенъ прегледъ.

Въ майчинъ домъ беднитѣ I, II и III категория се освобождаватъ отъ всѣкакви такси. Тамъ се преглеждатъ и приематъ предимно бедни.

Край

Г. Долапчиевъ

ОЩЕ НѢЩО ЗА ОБЩИНСКОТО СТОПАНСТВО ЗА ВОДОСНАБДЯВАНЕ, КАНАЛИЗИРАНЕ И СМ ЕТОЧИСТЕНЕ.

Въ единъ отъ последнитѣ броеве на „Общ. вестникъ“, се повдигна въпроса за организирането на едно общо стопанство — за водоснабдяване, канализиране и сметочистене, поради многото преимущества, каквито би имало едно такова общо стопанство предъ две отдѣлно сжществуващи служби, — отъ една страна водоснабдяване и канализиране и отъ друга сметочистене.

Въ това отношение поч. общински съветъ зае сжщото становище и макаръ на-товарената комисия съ проучването на правилника за едно стопанство за водоснабдяване и канализиране, да бѣ приготвила и бѣ поднесла на поч. общински съветъ за приемане правилника, тоя последниятъ бѣ повърнатъ за ново проучване, за организиране на едно стопанство, което да включва

въ себе си и службата по сметочистенето, респ., безспорно, и финансовата служба.

Стигнало до това положение разрешението на въпроса, трѣбва да се предполага, че това общо стопанство ще добие своя реаленъ образъ и отъ 1 априль идущата 1933 г. то ще почне да функционира, за да отпочне дейность, която да оправдае надеждитѣ, възлагани на това стопанство.

Недостатъчността на водата за града е все така голѣма и нуждата отъ повече, отъ много, отъ достатъчна вода е все още така крещяща, нуждата отъ разширението на канализационната мрежа е сжщо така голѣма, а желанието за повече чистота, както по къщитѣ, така и по улицитѣ, все по-настоятелно иска по-добро организиране на службата по сметочистенето.

Това се иска, иска се настоятелно отъ нуждитѣ на града и то трѣбва да се даде.

Ето това е и задачата на новото стопанство! Да задоволи нуждитѣ на града, безъ нито съ стотинка повече да обремени гражданството чрезъ увеличение на съответнитѣ такси — това ще бѣде неизмѣримата заслуга за това стопанство и неговото съществуване ще бѣде напълно оправдано.

Да мислимъ че закона за О. С. П. развързвалъ рѣшетѣ на стопанството и то може да опредѣля такси каквито пожелае, неограничавано отъ никакъвъ законъ — това е наивно лекомислие. Не съ цель да се даде възможность да се играе съ общественитѣ и частностопански средства е създаденъ закона за О. С. П., а за да може, чрезъ прилагане търговския принципъ въ стопанствата, да се получатъ повече печалби, които ще се разпредѣлятъ, чрезъ намаление такситѣ, между данъкоплатцитѣ. Ето така трѣбва да се разбира и оправдава съществуването на такива стопанства, които не сж и не могатъ да бждатъ капиталистически предприятия, а по-скоро нѣщо като кооперативни.

* * *

Кога официално въпроса за гореспоменатото стопанство ще получи окончателно разрешерие отъ поч. общ. съветъ, това не се знае, но все пакъ смѣтамъ, че трѣбва да се мисли предварително, о време, какъ да се организира счетоводната, а заедно съ това и финансовата служба, както и отношенията между финансовото отдѣление на общината и новото стопанство.

Предстои голѣма работа за счетоводство на стопанството, която работа трѣбва да почне месеци по-рано отъ дена на започване функцията на предприятието, за да може да се организира така добре, щото да бждатъ избѣгнати всички грѣшки и опущения на миналото.

До колкото ми е известно нѣкои г-да общин. съветници сж на мнение новото стопанство да се ангажира съ събирането на всички недобори, като безспорно, вземе и сега съществуващото при финан. отдѣление книговодство по „данъкоплатци“. Не знамъ дали това не се иска, да послужи като претекстъ, като оправдание за натоварване

стопанството съ дълговетѣ по заемитѣ, но трѣбва да се признае, че тия недобори стопанството би си попречило само.

Да продѣлжи стопанството съ сега съществуващото книговодство по „данъкоплатци“ това е невъзможно, поради простата причина, че това книговодство е уредено презъ 1927 год. отъ която година до сега то претърпя такива промѣни, че става невъзможно и не може да служи. Отъ 1927 год., именно, до сега станаха най-голѣмитѣ промени по регулацията на града, поради което голѣма часть отъ града доби съвършено новъ видъ: закриха се едни улици, откриха се други, събориха се къщи, отчуждиха се имоти, преименоваха се улици, особено въ новитѣ квартали и пр. и пр. Всичко това налага една нова провѣрка, едно ново подреждане и организиране, а за това се иска време.

Освенъ това по сегашнитѣ партии на гражданитѣ има задължения освенъ за вода, каналъ и сметъ, още и за паважъ, китонъ, непавиранъ тротоаръ, глоби за нарушение закона за благоустройството, наемъ на улица за строителни материали, за направени отъ общината за смѣтка на граждани тротоари и огради и пр. и пр. — приходи, които не сж такива за стопанството, а за общината.

По-добре би било, по-практично, да се уреди една служба за приключване всички недобори. Тая служба съ 2—3 фин. пристави и единъ книговодителъ въ продължение на нѣколко месеца или една година ще може да ликвидира съ недоборитѣ, като събиремото събере, а съ несъбиремото поч. общ. съветъ ще реши какво да се направи. А службата по събирането на тия разни приходи, за които по-горе споменавамъ, при финан. отдѣление може и да се опрости и да бѣде по-результатна.

На край още веднажъ трѣбва да се наблегне на нуждата отъ по-рано отпочване подготовката за книговодството, за да не се остави то за последнитѣ дни и тогава, въ бързината, да се повторятъ грѣшкитѣ и опущенията на миналото.

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телеф. 502.

Хр. Кр. Мирски
общ. съветникъ

Миналото на Варна и управниците ѝ

Второто кметуване на Д-ръ А. Пюскилиевъ

На 3. V. билъ гласуванъ допълнителенъ бюджетъ въ саръзка съ заема, въ който било предвидено 2,496,160 лв. за канализация, 1,488,000 лв. за водоснабдяване и 1,312,232 лв. за урегулиране.

Въ същото заседание — да се възложи на волнопрактикующъ архитектъ да изработи планъ за проектирането за строежъ основни училища, като било предоставено на постоянното присъствие да определят мѣстото.

На 9 VI било решено ул. „Сливница“ да бжде 30 метра, като се решило тая частъ, която е била 20 м. по съображение, че презъ лѣтото тая улица е била най многолюдна.

На 7 VII сж взети решения за набавяне нужднитъ инструменти и пр. по работитъ по водоснабдяването и канализацията, постройка бараки при Харамн дере и Аджемлеръ. Да се направятъ постъпки предъ Министерството на финан. за докарване безъ мито нужднитъ чугунени и чиличени материали. Да се отчуждатъ всиьки воденици и тепавици, на които се взема водата за построяване водопровода.

На 20 IX е било разрешено на кмета да подири лице — геологъ, комуто да може да се възложи каптирането на водата отъ Харамн дере и Аджемлеръ.

На 2 X било решено да се построи на Сюнбейци чешма, а на Аджемлерци да не се построява, защото водата била нова.

На 17 XII 1907 г. да се отворятъ улицитъ „Тракийска“ и „Нишка“, като се премахнатъ останкитъ отъ „Илдъзъ-табия“.

На 14 I 1908 г. да се разшири ул. „Гургулятъ“.

На 15 I с. г. сж биле приети поемнитъ условия за направата на водопровода, изработенъ отъ гл. инж. Я. Хашковъ.

На 21 I с. г. била назначена комисия, която да проучи на самото мѣсто състоянието на изворитъ при Харамн дере, Елечъ, Русларъ и Аджемлеръ и да се проучатъ претенцитъ на околнитъ села.

На 5 III било докладвано отъ комисията.

Водата Харамн Дере отстояла 3 км. отъ Гюнъ-аласж и 3 $\frac{1}{2}$ км. отъ Сюнбей.

Водата 13 литри на секунда. Сюнбейци искали чешма. Изложени сж и други подробности и е искано отъ общ. съветници да проучи доклада.

На 12 III билъ направенъ доклада отъ комисията и е изказано мнение за мотивитъ, които трѣбва да легнатъ въ указа, а именно: гр. Варна ималъ 38,000 жители. Водата била недостатъчна. Благодарение на хубавитъ си околности и прекрасното си мѣстоположение градътъ и населението постоянно растатъ.

Съ постройката на пристанището, търговията се бързо развила, привличала все по-вече и по-вече хора, които се заселвали въ Варна.

Сжществуващата вода е била варовита. Въпросътъ е занимавалъ 10 години подредъ общинския съветъ. Правени биле продължителни и щателни изследвания на всиьки води.

Въ доклада се споменаватъ следнитъ води:

- 1) Харамн дере въ землището на с. Сюнбей.
- 2) Соуджакъ въ землището на Сюнбей и Гевреклеръ, които образуватъ рекичка, минаваща презъ Гюнъ-аласж.
- 3) Елечки извори въ землището на с. Елечъ, образуващи рекичка, минаваща презъ землището на с. Русларъ.
- 4) Новооткрититъ въ с. Аджемлеръ.

На основание на тия изследвания, общинската управа се установило върху тия извори, като презъ 1905 г. е отдало на конкурсъ изработването плановѣ за водопроводитъ и водоснабдяването отъ тѣзи извори. Плановѣ биле прегледани, премирани и утвърдени отъ надлежната власть.

Съ законъ отъ 7. III. 1907 (Държ. вестникъ отъ 17. III. с. г.) е билъ разрешенъ 8,000,000 заемъ и 1,500,000 за водоснабдяване. За да се реализира нужно е да се изпълнятъ формалноститъ по отчуждаване на недвижимитъ имоти, а именно — първо да се издаде указъ за прогласяване за обществена полза водоснабдяването на Варна отъ тия извори.

Взето било решение за да се ходатайствува за издаване на указа.

На 14 III 1907 г. кметътъ е направилъ докладъ за постройка на градски хотелъ чрезъ концесия по предложение на фирмата Байнертъ. Избрана била комисия да прегледа предложението. На 3 IV сж биле приети по принципъ условията за постройка на градски хотелъ.

На същата дата е билъ приетъ представениятъ отъ арх. М. Юрдановъ проекто-планъ за постройката на концертенъ салонъ съ бюфетъ и библиотека.

На 5 IV с. г. било решено да се обяви въ цяла България конкурсъ за постройка на модерна скотобойна.

На същата дата билъ сложенъ пакъ въпроса за постройка на градски хотелъ, но било отложено разрешението за специално заседание.

Излагаме и следнитъ сведения:

Бюджетъ за 1907 год.

Приходъ 954,940

Разходъ 787,099

въ приходъ 167,891 лв. повече,

който е отнесенъ за покриване летящи дългове (протоколъ 6. XI. 1906 г.).

Операциятъ за презъ 1905 г.

Приходъ 908,841·20

Разходъ 692,663·51

приходъ въ по-вече 216,177·69 лв.

На 23. II. 1907 г. за пръвъ пътъ било решено да се купи за общината пишуща машина. По-рано общината си слушила съ стилографа.

На 28. I. 1907 г. артиститъ отъ свободния театъръ искали да се отпусне помощъ и трупата имъ да се нарече градска. За насърчение на артиститъ помощъ е била отпусната, но съветътъ съчелъ, че преименуването на трупата въ градска било преждевременно. И действително трупата се разтурила въ началото на м. мартъ 1907 г.

На 5 II с. г. била отпусната помощъ на Варн. Арх. Д-во за улеснение на нуждитъ.

На 23 II с. г. съветътъ е одобрилъ разходитъ по отиването на кмета въ Виска и Кебургъ за да представлява общината по погребението на Книгиня Клементина. Отъ протокола съ дата 5 IV 1907 г. е видно, че за погребението на трагично загиналия М-ръ председателъ Д. Петковъ сж биле заминали Д-ръ Пюсколиевъ, Д-ръ Бакърджиевъ,

Ст. Ганевъ, Ст. Георгиевъ и Тодоръ Пенчевъ.

На 9 III с. г. било решено да се ходатайствува предъ М-ра на Вжтр. Работи да не се закрива Варн. общинска аптека и следъ 1 IV, тъй като чрезъ нея се помагало на беднитъ.

Отъ протокола съ дата 5 IV с. г. виждаме историята на аптеката. Въ 1891 год. аптеката е съществувала като аптека при градската болница. Болницата бива закрыта въ 1895 г., а аптеката се премества въ общината и работи, като отпуща бесплатно лекарства на беднитъ. Съ заповѣдъ отъ 10 VI 1900 г. отъ М-ра на Вжтр. Работи № 281 се ограничава числото на лекарствата на 27 вида, но аптеката не се закрива.

Презъ 1906 г. се повдигналъ въпроса за закриването. Общинската управа на 2 пъти е ходатайствувала да си остане. Нуждно било да се отвори при придобито право за концесия. Решено било да се ходатайствува наново, а също да се произведе търгъ за отпущане за смѣтка на общината лѣкарства за болнитъ.

На 3 V сж биле направени нови постъпки за откриване на общ. аптека за това се решило да не се продава инвентара отъ аптеката.

На 30 IV 1907 г. била отпусната помощъ 500 лв. за тържествата по случай 1000 г. отъ смъртта на Царъ Борисъ за увеселението, което се състояло на 2 V.

На 7. VI. била отпусната на артиститъ отъ Варн. Град. Театъръ малка помощъ. Образувано било презъ лѣтото театъръ. Мотивитъ биле, че въ Варна презъ лѣтото имало нужда отъ труппа, която да дава представления за развлечение на гоститъ и да се насърдчатъ основателитъ на трупата.

На 9. VI. с. г. е решено ул. „Русенска“ да си остане чаршийска.

На 19. VI. с. г. градиарьтъ докладвалъ, че нощно време неблагонадеждни се разхождали късно въ морската градина, нанасяли повреди и нарушавали общественя моралъ. Възложено било на кмета да издаде заповѣдъ за забраняване късно посещение въ градината.

На 7. IV. била назначена комисия за проучване въпроса за даване мѣста за опълченци и поборници даромъ за жилище.

На 25. VII. 1907 г. било решено да се отстъпятъ на поборницитъ и опълченцитъ по 250 кв. м. за жилища въ квартала до основното училище „Св. Лавренти“ между улицитъ Венчанъ, Кракра и Св. Методи.

Отъ протокола съ дата 27. VIII. се вижда, че кметътъ е участвувалъ въ тържествата на 15. VIII. въ София по случай 20 години отъ възшедствието на князь Фердинандъ.

На 9. X. по предложение на Д-ръ Бакърджиевъ е била избрана комисия за да опредѣли квартали за раздаване на крайно бедни мѣста за жилище.

Отъ протокола съ дата 4. XII. се вижда, че на 28. VIII. 1907 год. кметътъ е представлявалъ Варн. община при откриване паметника на Царь Освободителя.

На 17. XII. е билъ приетъ правилника за техническия и санитаренъ надзоръ върху изработването и продаването на хлѣбъ и подобнитѣ му издѣлия въ Варна.

На 29. XII. 1907 г. било взето решение да се забрани износа на пазарния площадъ за продаване бакалски стоки и други отъ бакалитѣ за винаги.

На 6. II. 1908 г. по молба на комитета за отпразднуване 30 год. отъ освобождението, Приморската градина е била преименувана „Санъ-Стефанска България“ и е отстъпено мѣсто за паметникъ на Царь Освободителя. По време на празненствата сж биле правени овации на руския вице-консулъ въ Варна съ факели и бенгалски огньове.

На 22. II. е било решено да се отпусне на настоятелството на Варн. Арх. Д-во мѣсто за съграждане музей и за въздигане паметникъ на краля Владиславъ, могилата между циганската махала и Добришкото шосе.

На 5 III с. г. било наново разгледанъ бездомническия въпросъ и било констатирано, че протакането раздаването мѣста на бедни не е въ интереса на общината, защото наемитѣ биле скъпи и пр. и било решено да се дадатъ по 150 кв. м. мѣстата между новата циганска махала и Добришкото шосе, вѣнъ отъ града.

На 12 III било взето решение по искане отъ М-вото на Вжтр. Работи събранията на закрито да ставатъ въ зала „Съединение“, а на открито на пазарния площадъ.

Отъ протокола съ дата 31 III се вижда, че Инж. Хашновъ е билъ въ недобри отношения съ кмета гѣй като последниятъ упреквалъ Хашнова въ бавностъ.

На 22 IV е била опредѣлена улица „Малка Преславска“ за жилищна, а не за чаршийска.

На 27 VIII 1907 г. цената на хлѣба е била:

I кач. произволна цена

II кач. 680 гр. 20 ст.

III кач. 750 гр. 20 ст.

а на 17 IX с. г: екстра хлѣбъ 670 гр, 20 ст. валсова 700 гр. 20 ст.

На 6 X билъ приетъ отчета за 1906 г.

Приходъ 707,076 лв.

Разходъ 769,789 лв.

На 29 XII билъ гласуванъ бюджета за 1908 година.

Приходъ 3,764,187 лв.

Разходъ 3,756,535 лв.

Последното заседание на съвета е било на 29 IV 1908 г.

Архимандритъ Инокенти

Първата руска консулска църква въ гр. Варна¹⁾

Въ IV кн. „Известия на Варненското Археологическо Дружество“ 1910 г., изложиме историята, по архивни документи, за отстъпване църквата „Св. Вмч. Георги“ отъ страна на гръцката община презъ 1860 година за религиознитѣ нужди на руския вице-консулъ Ал. Рачински. Тукъ ще изложимъ при какви условия въпросната църква

е била отстъпена на Рачински, възъ основа на единъ документъ, написанъ на гръцки и руски, пазенъ въ архивата на Варненския Музей.

Ето самото му съдържание:

„Тържествено условие на предявителитѣ: отъ една страна Господинъ Александъръ Рачински, управляющъ тукашното Царско Императорско Вице.Консулство; отъ

1) Материали за историята на гр. Варна.

друга — почтенитѣ старей на този градъ и участвуицитѣ въ тѣхното съвещание, които съгласно опредѣлятъ следнитѣ положения:

„Откато Великата Христова Църква е благоръзсѣдила да даде свобода на тукашното Руско Императорско Консулство, да има, особена, частна църква, щото въ нея да слуша богослужението на намиращия се тукъ консулъ, отъ източно православно изповедание; затова по молбата на сега тукъ намиращиятъ се и който изпълнява достославно своята длъжностъ; съ съгласието на всички старей на този градъ и участвуицитѣ въ тѣхнитѣ съвещания, за такова богослужение, заблагоразсѣдиха да отстъпи тукашната енорийска църква на Св. Великомъченика и Страстотерпца Георгия, която и се отдава на следуюицитѣ условия:

а) Споменатиятъ храмъ отсега ще се нарича църква на тукашния Императорски Руски Вице-Консулъ, и се назначава за приемане на моляицитѣ се отъ околноститѣ и градскитѣ во Христе братия българи и гърци, които желаятъ да се черкуватъ въ нея.

б) Църковнослужителтъ (свещенослужителъ б. пр.) на този храмъ ще споменува въ диптихитѣ (поменуванята б. пр) Св. Синодъ и епархиалния архиерей, както впрочемъ за това ще заповѣда предварително запитания Светейший Правителствующий Синодъ.

в) Въ случай на уволнение или смъртъ на настоятеля (предстоятеля б. пр.) изби-

рането и назначаването на неговъ приемникъ трѣбва да бѣде не безъ съгласието и утвърждаването отъ Светешия Вселенски Патриархъ.

2) Часътъ и времето за извършване въ тоя храмъ на богослужението зависи отъ г. Консула, и по какъвъ способъ ще се извършва то — никой нѣма право да се вмѣсва.

д) Както поменатата църква е била енорийска, то имаициятъ отъ сега да бѣде въ нея назначенъ отъ Консулството за настоятель (предстоятель б. пр.), нѣма право да посещава домоветѣ и извършва трѣби, като: да прави водоследъ, или да кръщава и вѣнчава въ църквата, освенъ въ случай, и, то, рѣдко, съ съгласието на енорийския свещеникъ, който ще получава за това своето обичайно право (доходъ).

е) Отъ страна на гражданитѣ ще се опредѣля единъ, който да има свобода въ недѣлни и по-важни праздници да поставя извънъ църквата (к. н.) два диска за събиране помощи въ полза на беднитѣ.

ж) Доходитѣ отъ двора на тая църква, т. е. отъ гробищата, си оставатъ, както е било и по-рано, въ полза на общественитѣ заведения на този градъ.

з) Господинъ Консултъ има право и свобода да поправя и украсява тая църква, да прибавя или отнема както му е угодно, само безъ да изисква срѣдства за издрѣжка отъ гражданитѣ, и, като не удържа такива отъ ежегодния наемъ за църквата.

и) Господинъ Консултъ следъ това е

задълженъ, на особени срѣдства, да издържа за църквата настоятеля (предстоятеля б. пр.), пѣвцитѣ и пр. и да има грижата за дървено масло, свѣщи и друго каквото е нужно.

и) Най-последно, задължава се, въ замѣна на доходитѣ на тая църква, да дава ежегодно въ общината на този градъ двестѣ сребърни рубли.

Вследствие на такова съглашение, отъ дветѣ страни, както по-горе е казано, направени сж две такива условителни, утвърдени съ подписитѣ и подпечатани отъ дветѣ страни, които и сж внесени за доказателство и всегашно обезпечение въ градската книга и дадени на дветѣ страни*.

Това съглашение е станало при светителствуването на варненския гръцки митрополитъ Порфирий, който билъ въ доста добри отношения съ Ал. Рачински. Тѣй благополучно разрешенъ въпросътъ, първото богослужение на славянски езикъ е било извършено на 12 мартъ 1860 год. Какво впечатление е произвело това първо богослужение, извършено на славянски езикъ, Рачински е писалъ: „Стечението на народа,

както на българитѣ, тѣй и на гръцитѣ бѣше голѣмо, тѣй щото молящитѣ стояха даже въ двора. Това събитие произведе добро впечатление на всички присѣтствующи, даже хубавото славянско богослужение се хареса и на гръцкитѣ чорбаджии“.

За голѣмо, обаче, съжаление, тая радостъ не била за дълго. Печалниятъ великденски инцидентъ (3 апр. 1860 г.) станалъ въ църквата „Св. Стефанъ“ въ Цариградъ, когато Иларионъ Макариополски, презъ време на божествената служба, не споменалъ името на Патриарха, дало поводъ щото отношенията между българи и гръци да се изострятъ. Благодарение на тия отношения Митрополитъ Порфирий отказалъ занаяпредъ отстъпването на църквата „Св. Георги“ за да се извършва въ нея богослужението на славянски езикъ. Това обстоятелство принудило Рачински, още сжщата година, да замине за Русия и да работи за построяването на една руска църква въ Варна. Какъвъ е билъ резултатътъ отъ неговия докладъ за построяването на руска църква, това сме изложили въ горепоменатитѣ Известия на Археологическото Дружество.

Граждани, следете вашия органъ Варнен. общински вестникъ

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ
(Отдѣление Ветеринерно)

Заповѣдь

№ 479

гр. Варна, 5 Демември 1932 год.

Съгласно правилника за надзора върху рибната търговия, утвърденъ съ Царски указъ № 66 1932 год. и чл. 64 отъ закона за градскитѣ общини,

Заповѣдвамъ:

1. Амбулантната продажба на прѣсна риба става само въ кола, обкована отъ вътре съ ламарина, покрита съ капаци, основата на която кола е снабдена съ скара за изтичане водата отъ стопения ледъ, подпѣления за разнитѣ видове риба и пр. по даденъ образецъ.

Амбулантната продажба на риба изъ улицитѣ на ржце се абсолютно забранява. Рибата на такива амбулантни търговци се конфискува, независимо отъ това дали е развалена или не.

2. Прѣсната риба, произхождаща отъ рибното тържище, се придружава съ служебна бележка отъ заведующия същото ветеринаренъ лѣкаръ, отъ която да се вижда, кога каква и колко риба е прегледана (обр. 2).

3. Прѣсната риба подлежи на ежедневенъ контролъ отъ страна на общинската ветеринарна власть, като резултата се вписва върху обратната страна на пѣтния листъ или служебната бележка.

4. Продажбата на риба на дребно става въ общинскитѣ покрити пазари (специални рибарски магазини), въ специалнитѣ общински рибни покрити пазари, въ специални рибопродавници и отъ амбулантнитѣ рибопродавци.

5. Продавачи на риба могатъ да бждатъ само лица здрави и чистоплѣтни. Всички тѣ се снабдяватъ съ санитарно-ветеринарни книжки и се подлагатъ на прегледъ всѣки три месеца и всѣкога, когато стане нужда.

При продажбата трѣбва да бждатъ об-

лечени съ бѣла блуза и подържатъ себе си въ безупречна чистота.

6. Който амбулантенъ търговецъ на прѣсна риба, следъ снабдяване съ позволено отъ търговско-индустр. камара, отговаря на условията, изброени въ пунктове 1 и 5, подава заявление до ветеринарната служба при общината и иска да му се опредѣли мѣсто, на което да продава риба.

7. Изнесената за продажъ риба трѣбва да бжде прѣсна, годна, за консумация, здрава и охладена съ чистъ ледъ.

При замърсяване и настъпила развала, се постъпва съгласно закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

8. На колата на амбулантнитѣ търговци, освенъ предписания надписъ по чл. 18 отъ закона за амбулантната търговия, се поставя и специалния номеръ на продава — рибаръ.

9. Общинската ветеринарна власть упражнява надзора върху амбулантнитѣ търговци и по силата на закона за амбулантната търговия (20).

10. На всѣки амбулантенъ риботърговецъ се опредѣля пунктъ въ града, където само може да продава.

11. Неизпълнителитѣ настоящата наредба, се наказватъ съобразно нарушението, а на амбулантнитѣ риботърговци се отнема мѣстото на което продава, отъ общинската ветеринарна власть и съ писмо мотивирано изложение се иска отъ търг.-индустр. камара, да бжде лишенъ отъ правата на амбулантенъ търговецъ.

12. На риболовни кооперации и голѣми риболовни групи (дружества) се разрешава да разпредѣлятъ (разпродаватъ) сжщата на дребно, като натоваренитѣ съ разпродажбата лица отговарятъ на исканията въ пунктове 1 и 5 безъ да иматъ позволено, като амбулантни търговци. Броятъ на тия лица, както и района за продажба на прѣсна риба, се опредѣля отъ общинската ветеринарна власть.

13. Нарушителитѣ на настоящата заповѣдь и на чл. чл. 24, 25, 29, 35, 36, 39 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ, чл. 84 отъ закона за санитарно-ветеринарната служба и чл. чл. 5, 12, 14 отъ закона за амбулантната търговия се наказватъ по чл. 62 п. 4 отъ закона за надзора върху съ-

стнитѣ продукти отъ животински произходъ, чл. 276 отъ закона за санитарно-ветеринарната служба и чл. 22 отъ закона за амбулантната търговия.

14. За да се даде възможность за съобразяване съ предвиденитѣ въ настоящата ми заповѣдь условия, сжщата влиза въ сила отъ 1.И 1933 година.

Исполнението на настоящата заповѣдь, възлагамъ на общин. ветеринарна власть, а на полицейската вменявамъ въ дългъ да дава съдействие за пълното ѝ прилагане. Преписъ отъ настоящата заповѣдь да се изпрати на Варнен. окр. управителъ, Варнен. окр. ветерин. лѣкаръ и заведующия рибното тържище държавенъ ветеринаренъ лѣкаръ за сведение.

Кметъ: АС. БРУСЕВЪ

Началн. общ. ветер. служба: Д-ръ ВЛАДОВЪ

Варненско Градско Общинско Управление
Комисарство по прехраната

Преписъ ЗАПОВѢДЬ № 74

Варна, 24 ноември 1932 год.

§ 1

На основание чл. 6 отъ закона за облекчение продоволствието и намаление скжпотията, като мѣрка за облекчение продоволствието и намаляване скжпотията

Заповѣдвамъ:

Долуозначенитѣ тествени издѣлия да се продаватъ по опредѣленитѣ въ настоящата ми заповѣдь цени:

- 1) Макарони въ насипано състояние до лв. 14.—
- 2) Фиде въ насипано състояние до лв. 14.—
- 3) Макарони въ пакети до лв. 16.—
- 4) Макар. съ яйца въ насип. състояние до лв. 32.—
- 5) Макарони съ яйца въ пакети до лв. 34.—
- 6) Кузкусъ съ яйца въ насип. състояние до лв. 32.—
- 7) Юфи съ яйца въ насип. състояние до лв. 32.—
- 8) Звездички съ яйца " " до лв. 32.—
- 9) Охлювчета " " " до лв. 32.—

Контролата на настоящата ми заповѣдь възлагамъ на органитѣ отъ Комисарството по прехраната. На нарушителитѣ ще се съставятъ актове.

Кметъ-комисаря: (п) А. Брусевъ

Вѣрно,

Зав. комисарството: П. Дяковъ

Варненския общински вестникъ е единствения въ Варна, който изразява най вѣрно и точно общата стопанска, финансова, благоустройствена и културна политика на общината.

Граждани, следете вашия органъ — Варнен. общ. вестникъ.

Годишенъ абонаменъ — 55 лева.